

[Undervisningsministeren.]

kan betragtes som værende forældre knyttet til skolen. Det bør ikke blot være de beboere i sognet, som direkte har børn i skolen, men også de beboere, som har indskrevet børn i skolen, og som derfor har en særdeles stor interesse i, hvorledes skolens forhold bliver. I lovforslaget præciseres det, hvornår en beboer i kraft af indskrivning af et barn kan betragtes som hørende til forældrekredsen; der står herom i § 10, at indskrivning af et barn kan finde sted ved begyndelsen af det skoleår, i hvilket barnet fylder 6 år. Der gælder i øjeblikket forskellige regler for indskrivning — nogle steder er det først ved det fyldte syvende år, andre steder ved det fyldte sjette år, et barn kan komme ind —, og det er vigtigt at få grundlaget for indskrivning af et barn i skolen fastsat ensartet for hele landet.

Vedrørende sognepræstens stilling er der af hele kommissionen stillet forslag om en ændring. Efter 1913-loven havde man i hele landet nord for den gamle grænse den bestemmelse, at præsten havde beføjelse til at føre tilsyn med religionsundervisningen. Det er en rest af det gamle tilsyn, som kirken oprindelig har haft med skolen. Kommissionen har stillet forslag om, at dette ændres således, at der nu gives enten sognepræsten eller en anden af biskoppen godkendt præst i kommunen ret til at overvære kristendomsundervisningen. I de sønderjyske landsdele har det været således, at biskoppen havde ret til dels selv at overvære undervisningen, dels at forordne den, der skulle overvære undervisningen. Nu bliver det i virkeligheden denne sønderjyske ordning, der overføres til hele det øvrige land i den form, at det ikke bliver et tilsyn i den forstand, men en ret for sognepræsten til at overvære kristendomsundervisningen. Det foreslås i lovforslaget — kommissionen var i det væsentlige enig om det —, at det også kommer til at gælde København, hvor som bekendt det egentlige gejstlige tilsyn er bortfaldet, men hvor der ikke har været en sådan bestemmelse, som man nu søger gennemført for hele landet, idet det må findes rimeligt, at skolen på dette område slår sine porte op. Det skal dog bemærkes, at der ikke bliver beføjelse for præsten, der overværer denne undervisning, til at gribe ind i undervisningen eller til at udøve tilsynsrettigheder.

Jeg skal derefter gå over til spørgsmålene vedrørende kredsstyrelsen og kredstilsynet. Der sker en ændring vedrørende skoledirektionen. Efter kommissionens forslag bortfalder bestemmelsen om, at amtsprovsten er

født medlem af skoledirektionen. Dog forbliver de provster, som ved lovens ikrafttræden er medlemmer af skoledirektionen, som sådanne og oppebærer honorar, indtil der første gang efter lovens ikrafttræden har fundet nye valg til amtsrådet sted. Lad mig lige her henlede opmærksomheden på den særlige bestemmelse i § 17, stk. 6, om, at i de sønderjyske landsdele forbliver amtsskolekonsulenterne for resten af deres funktions-tid som forretningsførende medlemmer af skoledirektionen, men ved nye beskikkelser bliver det ligesom i det øvrige land.

Skoledirektionens beføjelser er noget udvidet. Det hænger sammen med det synspunkt, hvori undervisningsministeriet har kunnet være enigt både med kommissionen og med forvaltningskommissionen, at det er urimeligt, at man på en række områder lader sager gå ind til ministeriet, som indenfor lovens rammer udmærket kunne afgøres af skoledirektionen. Derfor er det foreslået, at man henlægger til skoledirektionen at godkende byggeplaner, medmindre der til de omhandlede arbejder søges tilskud efter folkeskoleloven af 1937 § 63; sådanne planer skal nemlig stadig indsendes. Skoledirektionen skal også godkende planer vedrørende gymnastiksale og tjenesteboliger. Jeg gør her opmærksom på, at ved den bestemmelse, der foreslås, ophæves reglerne i folkeskolelovens § 56, stk. 1, og i lærerlovens § 25, stk. 5, hvorefter planer til sådanne byggearbejder altid skulle forelægges ministeriet. Her er man altså gået den vej at søge en vis decentralisation indenfor administrationen. Der er dog for lærernes vedkommende en ankeret. Hvis lærere ikke anser direktionens afgørelse vedrørende deres bolig for helt rigtig, kan de indanke den for ministeriet.

Jeg skal derefter gå over til spørgsmålet om amtsskolekonsulentens stilling. Kommissionen indstiller i væsentlig enighed — fra enkelt side gøres der indvending, og forslaget følger kommissionen —, at amtsskolekonsulenten skal udnævnes af kongen, og at de særlige afskedigelsesregler, der hidtil har været gældende for amtsskolekonsulenten, bortfalder, så hans stilling bliver ligesom enhver anden tjenestemand. Med hensyn til amtsskolekonsulentens opgaver har man søgt at få en fælles ordning for hele landet, således udtrykt, at han besøger skolerne efter direktionens nærmere anvisning. Tidligere har det været således i de sønderjyske landsdele, at amtsskolekonsulenten jævnlig skulle besøge skolerne, men i det øvrige land har man ikke haft nogen egentlig regel. Oprindeligt var det fra visse sider tanken, at han kun skulle kunne tilkaldes, men nu er det altså